

Vară Indiană

Marin Mihalache

Pe misticele coline arămii
Focuri aprinse la poalele
Pădurii roșii de arțari
Mistuite hățiturile.

Și floarea melancoliei
Din tufisuri și ruguri
Sălbatică și prăfuite
De polenul auriu al amiezii
Ca o pojghiță de polei
Se alipește luminos
Pe cocoașa colinelor.

În arțari seve edulcorante
Se decantează din lumina
Fluidă a verii indiene.

Sub ruguri uscate de mure
Viperele se împletesc
Ca un șomoioag de fermoare.

Păsările picotesc a somn
Pe crengile noduroase
Și razele soarelui de amiază
Cu degetele subțiri
Desenează fantome galbene
Pe coroanele arborilor.

Din adâncurile ființei
Vin deasupra anguasele
Ca niște rafale de vânt.

Și din neliniștea văzduhului
Totemurile triburilor ancestrale
Presimt că în savane toamna
Se apropie de echinocțiu.